

τὴν πατρίδα οἱ Ἕλληγες πάσης ἡλικίας καὶ παντὸς ἐπαγγέλματος. Αἱ συμβουλαὶ αὐται τοῦ Κοραῆ ἐκφραζόμεναι μετὰ ἀπλοϊκῆς εὐγλωττίας, ἐπιστηριζόμεναι δὲ εἰς προφανεῖς λόγους καὶ πιστοποιούμεναι διὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ὑπολήψεως πρὸς τὸν συγγραφέα διήγειρον παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, ὅσοι ἠδύναντο νὰ ἀναγινώσκωσι ταύτας, ἀποτελέσματα μέγιστα. Εἰς μάτην ἡ δικησιοσοφία ὑψοῦτο κατὰ τῶν ἀληθῶν τούτων δυνάμεων· εἰς μάτην δὲ καὶ οἱ γέροντες γραμμοτοκύφωνες σχολείων τινῶν ἀντέττατον πρὸς αὐτὰς ἀντίσασίν τινα ἰσχυρογνώμονα. Διότι αἱ καινοτομίαι αὐται ἤξιουντο παντοῦ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς. Τόσον τὸ ἔθνος ἦτο τότε προκεχωρημένον, τὰ δὲ πνεύματα ἦσαν ἐλεύθερα προλήψεων!

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὡς ἐγνωμοδότει ὁ Κοραῆς, ἐπεχείρησαν τὴν σύνθεσιν λεξικοῦ τινος ἐντελοῦς τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς. Ὁ πρίγκηψ Δημήτριος Μουρούζης ἀνέλαβε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου, μετ' αὐτοῦ δὲ συνειργάσθησαν Γκίγκας, Βλαστός, Βάμβας, Ψωμάκης, Λογάδης, Παΐσιος, Πλάτων καὶ Σπυρίδων Βαλέτας. Τὸ λεξικὸν τοῦτο ἐπεγράφετο «Κιβωτὸς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης.» Ἄλλ' ἢ